کانون آموزش قرآن و تجوید میقات القرآن

میقات نور

شماره صد و بیست و ششم * ۲۹ فروردین ۱۳۹۸* ۱۲ شعبان ۱۴۴۰ * ۱۸ April ۲۰۱۹

حضرت مهدی(عج) فرمودند: ما در رعایت حال شما هیچ کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را از خاطر نمی‌بریم وگرنه محنت و دشواری‌ها شما را فرا می‌گرفت و دشمنان شما را از بُن و ریشه قلع و قمع می‌ساختند. (بحارالانوار، ج۵۳، ص۷۲)

مژده ای دل که شب نیمه شعبان آمد — بر تن مرده و بی جان جهان جان آمد

بانک تکبیر نگر در همه عالم برپاست — همه گویند مگر جلوه یزدان آمد

از زمین نور به بالا رود امشب زیرا — نور خورشید امامت همه تابان آمد

قائم آل محمد(عج) گل گلزار رسول(ص) — حجه بن الحسن(عج) آن مظهر ایمان آمد

هزار صد و هشتاد و پنجمین سال میلاد

پر برکت حضرت صاحب الزمان(عج)

بر شیعیان جهان مبارک باد

مراسم جشن بزرگ نیمه شعبان
در شعبه مرکزی میقات القرآن

زمان: یکشنبه ۹۸/۲/۱
ساعت: ۹:۳۰ صبح الی ۱۲

***برنامه‌ها:**

– تلاوت قرآن کریم توسط نفرات برتر مسابقه میلاد نور
– اجرای سرود، تواشیح، دکلمه، سخنرانی و مداحی
– اجرای نمایش یک آسمان نگاه
– معرفی و اهدای جوایز برگزیدگان سی و یکمین دوره مسابقات قرآنی یادواره میلاد نور

امام زمان

معرفی کتاب

مجموعه‌ای از توقیعات و نامه های حضرت مهدی(عج) به شیعیان و نایبان ایشان از متون کهن و مجامع روایی شناسایی و در ۹ بخش در اثر حاضر ترجمه و تدوین شده است. این نامه‌ها حاوی مهمترین ایده‌های شیعی در تبیین مشروعیت و شرایط امامت، نیابت، معجزات و کرامات حضرت مهدی و اشاره به حوادث عصر غیبت صغری می‌باشد. در این توقیعات هم افراد و مدعیان دروغین رسوا شده‌اند و هم برای علمای راستین شیعه دعا شده و توصیه‌ها و رهنمودهایی به جامعه شیعه و علمای شیعه بیان گردیده است. در برخی از نامه‌ها به شبهات و اشکالات فقهی، کلامی و عقیدتی پاسخ داده شده است. بخش هفتم تا دهم به کرامات و معجزات، دیدارها و ملاقاتهای صورت گرفته با حضرت مهدی اختصاص یافته است.

واحد سمعی بصری

به مناسبت فرا رسیدن میلاد حضرت مهدی(عج) و نیمه شعبان واحد سمعی بصری دو محصول مهم که با این ایام مناسبت دارد خدمت دوستان بزرگوار معرفی می‌نماید:

۱- وظایف شیعیان در زمان غیبت کبری امام عصر(عج)

یکی از دلایل مهم غیبت حضرت مهدی(عج) این است که مشخص شود کسانی که ادعا می کنند از شیعیان حضرت هستند، وظایف خود در زمان غیبت حضرت را می‌دانند و آن وظایف را انجام می‌دهند و در واقع شیعه رسمی و واقعی از شیعه اسمی و شناسنامه‌ای شناخته شود.

در DVD وظایف شیعیان، جناب استاد مخملباف بهترین موارد از وظایف شیعیان در زمان غیبت را به زبانی شیوا مطرح نمودند برای نمونه برخی از این وظایف عبارتند از: **- صدقه دادن برای حضرت - معرفت و شناخت ظاهری و باطنی نسبت به آن حضرت - محبت خاص داشتن به آن حضرت - استمداد و استعانت و استغاثه به آن جناب در هنگام شدائد و بلایا - مقید بودن به احکام اسلامی و عبادی و...**

با استماع این DVD می‌توان در اجرای وظایف خود به عنوان شیعه و منتظر واقعی حضرت گام برداشت.

۲- مکان سکونت امام عصر(عج)

این مبحث یکی از مباحثی است که برای همه مردم (موافقین و مخالفین حضرت مهدی(عج) اهمیت دارد. با استماع این موضوع می‌توان به پاسخ سؤالات مختلف در این رابطه رسید از جمله:

- آیا حضرت در این کره خاکی سکونت دارند؟ - آیا می توان به محل سکونت امام عصر(عج) پی برد؟ و سؤالات دیگر...

کسی می آید از یک راه دور آهسته آهسته
شبی هم می کند زینجا عبور آهسته آهسته
غبار غربت از رخسار غمگین دور می سازد
و ما را می کند غرق سرور آهسته آهسته
دل دریایی ما را به دریا می برد روزی
به سان ماهی از جام بلور آهسته آهسته
ازین رخوت رهایی می دهد جانهای محزون را
درونها می شود پر شوق و شور آهسته آهسته
نسیم وحشت پاییز را قدری تحمل کن
بهار آید اگر باشی صبور آهسته آهسته
کسی می آید و می گیرد احساس خدایی را
ز انسانهای سرشار از غرور آهسته آهسته
فنا می گردد این تاریکی و محنت ز دنیامان
ز هر سو می دمد صد گونه نور آهسته آهسته
به سر می آید این دوران تلخ انتظار آخر
و ناجی می کند اینجا ظهور آهسته آهسته
ز الطاف خداوندی حضورش را تمنا کن
که او مردانه می یابد حضور آهسته آهسته

امام زمان

پاسخ به سؤالات شرعی درباره روزه

[فتوی مراجع عظام امام خمینی، آیت... خامنه‌ای، آیت... سیستانی، آیت... صافی، آیت... مکارم شیرازی، آیت... بهجت و آیت... سبحانی]

سوال: آیا چشیدن غذا روزه را باطل می‌کند؟

پاسخ: اگر آن را فرو نبرد اشکالی ندارد.

سوال: گاهی بعد از سحر طعم و بوی بعضی از غذاها یا خمیر دندان تا مدتی در دهان می‌ماند. حال اگر پس از گرداندن آب در دهان، باز طعم و بویی باقی بماند، تکلیف چیست؟

پاسخ: اگر دهان شسته شود و اجزای غذا باقی نماند، اشکالی ندارد.

سوال: آیا ترکردن لب با زبان، روزه را باطل می‌کند؟

پاسخ: نه، باطل نمی‌کند.

سوال: اگر روزه دار آب را به قصد رفع عطش در دهان گردانده و بیرون بریزد- به طوری که اندکی از آن هم پایین نرود- چه حکمی دارد؟

پاسخ: اشکالی ندارد.

سوال: آدامس جویدن و مکیدن کُندر برای روزه‌دار چه حکمی دارد؟

پاسخ: هرگاه طعم یا ذرات چیزهایی مانند آدامس پس از جویدن یا مکیدن وارد حلق شود، روزه را باطل می‌کند. اما اگر ذراتی از آن جدا نمی‌شود یا در صورت جدا شدن آن را بیرون می‌ریزد، اشکالی ندارد.

سوال: استفاده از رژ لب ببرای روزه دار چه حکمی دارد؟

پاسخ: استفاده از رژ لب هنگام روزه‌داری آن را باطل نمی‌کند، مگر آن که وارد دهان شده و فرو داده شود.

سوال: استفاده از عطر و شامپو معطر برای روزه دار چه حکمی دارد؟

پاسخ: استفاده از شامپو و کرم معطر در حال روزه آن را باطل نمی‌کند. استعمال عطر نیز برای روزه دار مستحب است، ولی بوییدن گیاهان معطر کراهت دارد.

پیام مشاوره

حقوق همراه:

امام سجاد(ع) می‌فرمایند: حقوق همراه این است که: ۱) با بخشندگی و انصاف با او مصاحبت کنی در احسان با او همراه شوی ۲) او را همچنان که تو را گرامی می‌دارد گرامی شماری ۳) برای او لطف و رحمت باش، نه رنج وعذاب و آگاه باش هیچ نیرویی وجود ندارد جز عنایت خداوند متعال

حقوق اموال:

حقوق اموال از زبان آقا امام سجاد(ع) به این شرح است: ۱) آن را به جز از راه حلال بدست نیاورده باشی ۲) اموالت را جز در مورد حلال مصرف نکنی و در راه صحیح به مصرف رسانی ۳) در مصرف مال کسی که سپاسگزار نیست بر خود مقدم نداری ۴) در مورد اموالت براساس فرمانبری از خدایت عمل کن ۵) درباره مصرف دارائیت بخل در پیش مگیر که بخل با وجود برخورداری از نعمت بازگشتی جز حسرت و ندامت ندارد.

از کتاب طریق نور- رساله حقوقی امام سجاد(ع)

تازه‌های کلاس اعتقادات

کلیدهای استفاده از فنون مناظره در پاسخگویی به اشکالات وهابیت درباره توسل و تبرک جستن

در این شماره، با هدف یادگیری فنون مناظره و بکارگیری آنها در موضوع توسل و تبرک جستن، به چند اشکال مورد نظر در این بخش پاسخ داده می‌شود و بدین منظور راهکارهایی ارائه می‌گردد. لازم به ذکر است در این نحوه پاسخگویی همانطور که قبلاً بیان شد استمداد از حجت باطنی (عقل) و نیز حجت نقلی (قرآن کریم) امری ضروری می‌باشد. اولین اشکالی که در این خصوص مطرح می‌شود در مورد واژه «خواندن» است. در پاسخ به این اشکال که صریحاً بیان می‌شود خواندن غیر خدای تعالی شرک است و فاعل آن مشرک تلقی می‌شود، براساس تعریفی که از نظر لغت و اصطلاح از واژه «شرک» در شماره های پیشین آمد، بیان می‌کنیم که :

هرگاه شخص، غیر خداوند را برای خویش معبود قرار دهد و او را پرستش کند و یا اینکه او را در کنار پروردگار متعال قرار داده و او را نیز بپرستد، چنین شخصی عملش شرک و خودش مشرک محسوب می‌شود، اما اگر منظور از خواندنِ کسی، کمک خواستن از او یا طلب دادرسی و استغاثه باشد به نحوی که برای او مقام خدایی قائل نشود و او را به عنوان معبود قرار نداده و مورد پرستش قرار ندهد و صفات اولوهیت برایش قائل نباشد عملش شرک نیست و چنین شخصی مشرک نیست چرا که دو خصوصیت معبود قرار دادن و پرستش کردن ، در این نوع خواندنِ غیر خدا، وجود ندارد. از طرفی عقلاً درمی‌یابیم که اگر خواندن غیر خدای تعالی (بدون خصوصیت فوق) شرک باشد، لذا همه افراد کرهٔ زمین مشرک می‌باشند چرا که در هر صورت همدیگر را بنابر ضرورت صدا می‌زنند یا از یکدیگر استمداد می‌طلبند، حتی خود وهابیون نیز مشمول همین امرند و در جایی که کشورشان، آبرویشان، اموالشان، جان‌هایشان و... در معرض خطر نابودی قرار گیرد، بجای اینکه بگویند «ادعونی استجب لکم...» بلافاصله از غیر خداوند تقاضای کمک و مدد رسانی می‌کنند.

در نتیجه، اگر درخواست از غیر خدایتعالی شرک و فاعل آن مشرک قلمداد شود اولین مشرکین، خود وهابیون هستند. پس هر خواندنی شرک نیست. (البته با کمی دقت هر انسان عاقل و با انصافی خواهد دانست که مشرکین به معنای واقعی در زمان حاضر وهابیون و طرفداران آنها هستند.) در قرآن کریم نیز طبق آیات فراوانی، پیغمبران و اولیای الهی بارها غیر خدای تعالی را برای کمک و یاری خوانده‌اند از جمله در سوره مبارکه کهف به ماجرای حضرت ذوالقرنین اشاره شده که از قوم خود کمک طلبید و سرانجام با کمک ایشان موفق به ساختن سدی محکم در مقابل یأجوج و مأجوج شد. یا در سوره مبارکه نوح (ع) آیه ۵ : می‌خوانیم که حضرت می‌فرمایند: قالَ رَبِّ اِنّی دَعَوتُ قَومی لیلاً و نهاراً، بارالها من قومم را شب و روز خواندم (دعوت کردم) البته همانطور که بیان شد معنای خواندن با عبادت (پرستش کردن) تفاوت دارد.

در شماره آینده، اشکال دوم به همراه نحوه پاسخگویی مطرح خواهد شد ان شاءا...

کد سی‌دی: ۲۳۲-۳۵

مثل چک

چک وقتی قلم خوردگی پیدا کند دیگر از اعتبار می‌افتد، مگر این که پشت نویسی شود.

ما هم همین طور... وقتی که یک گناهی، لغزشی ولو ناچیز، ولو اندک داشته باشیم از چشم خدا می‌افتیم، از اعتبار می‌افتیم، مگر این که پشت نویسی کنیم؛ یعنی توبه کنیم، آن وقت است که آن اعتبار و آبروی رفته باز می‌گردد. این است که قرآن کریم می‌گوید: «وَ تُوبُوا اِلَی اللهِ جَمِیعًا؛ همه توبه کنید و به سوی خدا بازگردید»